

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 lutego 2014 r.

DOLiS/DEC- 68/14/8171,8176

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J.P. na przetwarzanie jej danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, zawartych w [...], zamieszczonym na stronie internetowej [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani J. P., zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, zawartych w [...], zamieszczonym na stronie internetowej [...].

W uzupełniającym skargę piśmie z dnia [...] lutego 2013 r. Skarżąca wniosła o „nakazanie usunięcia oczywistych uchybień prawa tj. usunięcia moich [Skarżącej] danych osobowych ze strony internetowej [...], wskazanej w skardze, oraz wszelkich innych witryn i serwisów internetowych administrowanych przez Miasto K. na których moje dane osobowe przetwarzane są w sposób niezgodny z prawem”.

Skarżąca nie usunęła braków formalnych ww. pisma, mimo wezwania pismem GIODO z dnia [...] kwietnia 2013 r. (znak: [...]). Nie sprecyzowała, czy pismem z dnia [...] lutego 2013 r. rozszerza przedmiot skargi na przetwarzanie jej danych osobowych przez Prezydenta Miasta K. oraz jednostki organizacyjne Miasta K., nie podała nazw tych jednostek organizacyjnych i adresów ich siedzib w celu zindywidualizowania stron postępowania, nie wskazała, jakich – oprócz [...] – „innych witryn i serwisów internetowych administrowanych przez Miasto K.” dotyczy jej skarga.

Wobec powyższego Generalny Inspektor przeprowadził postępowanie administracyjne w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącej w zakresie imienia i nazwiska, zawartych w [...], zamieszczonym na stronie internetowej [...].

W zawierającym wyjaśnienia w sprawie piśmie z dnia [...] maja 2013 r. (znak: [...]) Zastępca Prezydenta Miasta K. podniósł, że skarga jest bezzasadna, gdyż dnia [...] marca 2013 r. ww.

sprawozdanie zostało usunięte z ww. strony internetowej [...]. Wyjaśniono, że powodem umieszczenia ww. danych osobowych we wskazanym dokumencie był fakt pełnienia przez Skarżącą funkcji publicznej, tj. [...]. Wskazano na ustanowiony w art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a) tiret 2 i lit. c) w związku z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) obowiązek publikowania w BIP danych publicznych w postaci dokumentacji przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpień, stanowisk, wniosków i opinii podmiotów ją przeprowadzających, a także treści innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej. Zaznaczono: „żaden przepis prawa nie precyzuje, przez jakiego okres czasu – od dnia opublikowania – protokoły z kontroli zawierające imiona, nazwiska i stanowiska osób odpowiedzialnych za stwierdzone w toku czynności kontrolnych nieprawidłowości, winne być dostępne na stronach BIP”.

Jednak po wpisaniu w wyszukiwarce internetowej Google frazy [...] wyszukiwarka wskazała link o adresie: [...], wskazującym jednoznacznie, że ww. sprawozdanie znajduje się na serwerze [...].

W dodatkowych wyjaśnieniach udzielonych pismem z dnia [...] września 2013 r. Zastępca Prezydenta Miasta K. podał, że link o ww. adresie, który pojawiał się po wpisaniu w wyszukiwarce internetowej Google frazy [...], wskazywał (szczególnie występujące w nim słowo „[...]”), że informacja pochodzi z pamięci podręcznej serwera [...]. Wyjaśniono, że: „W dniu [...] 09.2013 r. pracownik Zakładu [...] Urzędu Miasta K. zwrócił się do pracowników Biura [...] Urzędu Marszałkowskiego [...] z prośbą o spowodowanie wyczyszczenia [...] serwera [...] i restart serwera – [...] znajduje się na serwerach Urzędu Marszałkowskiego i pracownicy [...] nie mają możliwości ingerencji zarówno w strukturę bazy danych, jak i w oprogramowanie na nim zainstalowane oraz w sam serwer. Zgodnie z uzyskaną z Urzędu Marszałkowskiego w dniu [...] 09.2013 r. informacją, restart serwera i usług został wykonany, co zaowocowało wyczyszczeniem zawartości informacji w artykule, na który wskazywał wspomniany link”.

Powyższe wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w ustaleniach organu poczynionych w toku postępowania po sprawdzeniu ww. strony internetowej.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w niniejszej sprawie, ma okoliczność usunięcia przez Prezydenta Miasta K. danych osobowych Skarżącej zawartych w [...] ze strony internetowej [...] w związku z usunięciem tego dokumentu. Uznać należy, że w rezultacie powyższego został osiągnięty cel, któremu miało służyć postępowanie administracyjne zainicjowane skargą Pani J. P. do GIODO, w której wniosła o nakazanie usunięcia jej danych osobowych ze strony internetowej Urzędu Miasta K., wskazanej w skardze. Tym samym przestał istnieć przedmiot prowadzonego przez Generalnego Inspektora postępowania administracyjnego, dlatego podlega ono obligatoryjnemu umorzeniu.

W myśl art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Wg doktryny: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej

sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7.wyd., Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 485-6).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, bo nie ma wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy, tak jak w tej sprawie.

W okolicznościach sprawy stwierdzić należy, że choć niewątpliwie doszło do udostępnienia przez Prezydenta Miasta K. danych osobowych Skarżącej w sposób kwestionowany przez nią w skardze, jednak w toku prowadzonego w sprawie postępowania dane te zostały usunięte.

Zwieńczeniem postępowania toczącego się przed GODO jest decyzja administracyjna wydana na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, stosownie do którego w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych. Jednak warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w powołanym przepisie, jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej. W tej sprawie ww. warunek nie jest spełniony, dlatego wobec braku obecnie podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drodze decyzji administracyjnej postępowanie niniejsze należy umorzyć.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00). W uzasadnieniu wyroku sąd uznał, że: „(...) skoro w toku prowadzonego (...) postępowania administracyjnego zniesiony został naruszenia prawa, którego miało dotyczyć rozstrzygnięcie, to postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W świetle przepisu art. 18 ust. 1 ustawy [o ochronie danych osobowych], wszczęte przez GODO z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej postępowanie dotyczące naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych może zakończyć się tylko wydaniem decyzji administracyjnej nakazującej administratorowi danych przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane, wstrzymanie przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy żadna taka decyzja wydana być nie mogła, gdyż stan naruszenia został wcześniej przywrócony do stanu zgodnego z prawem (...)”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).